

Sentencja

- 1) Świadczenie, takie jak rozpatrywane w sprawie przed sądem krajowym krótkookresowe świadczenie z tytułu niezdolności do pracy dla młodych niepełnosprawnych, stanowi świadczenie z tytułu inwalidztwa w rozumieniu art. 4 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie, w wersji zmienionej i uaktualnionej rozporządzeniem Rady (WE) nr 118/97 z dnia 2 grudnia 1996 r., zmienionym rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 647/2005 z dnia 13 kwietnia 2005 r., jeżeli w chwili złożenia wniosku jest bezspeczne, iż osoba ubiegająca się o świadczenie jest dotknięta stałą lub długoterminową niepełnosprawnością.
- 2) Artykuł 10 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia nr 1408/71, we wspomnianej wersji zmienionej rozporządzeniem nr 647/2005, stoi na przeszkodzie temu, by państwo członkowskie uzależniło uzyskanie prawa do krótkookresowego świadczenia z tytułu niezdolności do pracy dla młodych niepełnosprawnych, takiego jak rozpatrywane przed sądem krajowym, od przesłanki dotyczącej posiadania zwykłego miejsca zamieszkania na jego terytorium.

Artykuł 21 ust. 1 TFUE stoi na przeszkodzie temu, by państwo członkowskie uzależniło uzyskanie prawa do takiego świadczenia od:

- przesłanki dotyczącej uprzedniej obecności osoby ubiegającej się o świadczenie na jego terytorium, wykluczając wszelkie inne elementy mogące posłużyć do wykazania, iż istnieje rzeczywisty związek między osobą ubiegającą się a tym państwem członkowskim, oraz
- przesłanki obecności osoby ubiegającej się o świadczenie na jego terytorium w chwili złożenia wniosku.

(¹) Dz.U. C 37 z 13.2.2010.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 21 lipca 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Portugalskiej

(Sprawa C-518/09) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Swoboda przedsiębiorczości i swoboda świadczenia usług — Wykonywanie działalności w zakresie obrotu nieruchomościami)

(2011/C 269/10)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: I. Rogalski i P. Guerra e Andrade, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Portugalska (przedstawiciele: L. Inez Fernandes, pełnomocnik i N. Ruiz, advogado)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 49 TFUE i 56 TFUE — Wykonywanie działalności w zakresie obrotu nieruchomościami

Sentencja

- 1) Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 56 TFUE
- zezwalając na wykonywanie działalności w zakresie pośrednictwa w obrocie nieruchomościami wyłącznie w ramach agencji nieruchomości;
 - nakładając na spółki pośrednictwa w obrocie nieruchomościami oraz na pośredników w obrocie nieruchomościami z siedzibą w innych państwach członkowskich obowiązek ubezpieczenia odpowiedzialności zawodowej poprzez zawarcie umowy ubezpieczenia zgodnie z portugalskimi przepisami prawnymi;
 - nakładając na spółki pośrednictwa w obrocie nieruchomościami mające siedzibę w innych państwach członkowskich obowiązek posiadania dodatkowego kapitału własnego w rozumieniu powyższych przepisów oraz
 - poddając spółki pośrednictwa w obrocie nieruchomościami oraz pośredników w obrocie nieruchomościami z siedzibą w innych państwach członkowskich pełnemu zakresowi kontroli dyscyplinarnej Instituto de Construção e do Imobiliário IP,

oraz uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 49 TFUE i 56 TFUE

- nakładając na spółki pośrednictwa w obrocie nieruchomościami obowiązek prowadzenia wyłącznie działalności w zakresie pośrednictwa w obrocie nieruchomościami, z wyjątkiem zarządzania nieruchomościami na rachunek osób trzecich oraz
- nakładając na pośredników w obrocie nieruchomościami obowiązek prowadzenia wyłącznie działalności pośrednika w obrocie nieruchomościami.

2) Republika Portugalska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 37 z 13.2.2010.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 7 lipca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tartu Ringkonnakohus — Republika Estońska) — Rakvere Piim AS, Maag Piimatööstus AS przeciwko Veterinaar- ja Toiduamet

(Sprawa C-523/09) (¹)

(Wspólna polityka rolna — Opłaty z tytułu inspekcji i kontroli sanitarnych produkcji mlecznej)

(2011/C 269/11)

Język postępowania: estoński

Sąd krajowy

Tartu Ringkonnakohus

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Rakvere Piim AS, Maag Piimatööstus AS

Strona pozwana: Veterinaar- ja Toiduamet